

Keresztényüldözés a

Gyermekek, sőt felnőttek kedvenc időtöltése a több száz vagy ezer különböző alakú lapocskákból kirakható kép. Egy-egy alakzathoz még nem ismerhető föl az egész, de amint a részletek összeállnak – mint a mozaik esetében –, világossá válik az eredmény, kiderül, hogy mi volt a cél. Hasonló módon zajlik napjainkban a kereszténység lejáratásának kísérlete, az egyházak meghatározó szerepének megkérdőjelezése, a keresztény emberek kigúnyolása, megalázása, a vallás szükségtelenségének bizonygatása.

A hazai sajtó jószerevével hitvitázó szinten foglalkozik most már nem is csak Mel Gibson filmjével, hanem a keresztény vallás alaptevével. Hovatovább oda jutunk, hogy szélsőségesen liberális ideológiájukról híres fogadatlán prókátorok a kereszténységet „védik” saját maguk ellen. Mint a farkas, amelyik az ismert mesében krétát eszik, hogy a hangja finom, sima, kedveskedő legyen a főfalásra szánt kecskegidáknak, úgy elemzik a legapróbb részletekig Jézus elítéltetésének és kihalálának körülményeit, természetesen kihazudva azokat a részleteket, amelyek az evangélisták és az apokrif iratok szerint megtörténtek. A legutóbbi „gyöngyszem” Spiró György tollából származik, aki egy drámai bejelentéssel kezdi művét: „Elvették a zsidóktól a pészakot, és elvették a keresztényektől a húsvétot; a hívőktől elvették a hitet, a hitetlenektől elvették a történelmet, és mindezek helyébe a förtelmet tették A passió című filmbe”. Mi a legnagyobb problémája Spirónak, aminek érdekében képzett biblia-kutatónak, nyelvésznek, történésznek, jogásznak, sőt megsértett „kereszténynek” maszkirozza magát? Mindjárt a „vitairata” második bekezdésében ki is bóli, mert a düh kilöki a száján a mondvacsinált okot: „...hatalmas zsidó tömeg hullámszik és kiabál összevissza, mintha eleve ott lenne a helye”. Tehát ez a baj. De hát azt senki sem vonhatja kétségbe, hogy Jeruzsálemben akkor valóban a zsidók voltak többségben, hiszen maga Spiró is írja, hogy a kovásztalan kenyér és a tavaszi első termény ünnepére jöttek föl az emberek a városba. Jézust valóban akármikor és másutt is elfoghatták volna, de olyan alkalom, amikor tömeg, főpapok, római helytartó együtt van, ritkán adódik. Tehát sunyi módon úgy időzítették Jézus elfogását, hogy olyan helyzetbe hozták Pilátust és a könnyen fölheccellhető tömeget, hogy az ítélet ne lehessen kétséges. Az a tény, hogy Júdást előre felbérelték Jézus elárulására, hogy a zsidó ünnep előtti vallási hevületet kihasználva

manipulálták a tömeget, hogy a Nagy Szanhedrin – amely 73 tagból állott – nem ülésezhetett, mert az elfogatás csütörtök éjjel történt, és sorolhatnám tovább a „véletlen” egybeeséseket. Nagyon jól kitervelt akció volt ez az időpont. Zsidó részről per nem volt, bár lehetséges, hogy a Szanhedrin (legfőbb törvényhozó-testület a zsidóknál) 23 tagú papi bizottsága Annás főpapról tartózkodott, ahová először viték az elfogott Jézust. Annásnak, Kajafás apósának a magánvillájában, az Olajfák hegyén zajlott le az első kihallgatás, ugyanis ha már átlépik a város falait, a foglyot a római intézkedések értelmében át kell adni a római hatóságnak. Így került Jézus Pontius Pilátus prokurátor elé, aki nem talált semmi olyat Jézus működésében, amiért elítélhető lenne. Ezért átküldte a területileg (Galilea) illetékes Heródes Antipaszhhoz, aki különösebb érdeklődés nélkül visszaküldte Pilátushoz. Már-már úgy látszott, hogy Jézus „megússza” a büntetést, ám Pilátus félt Rómától, hogy „gyenge kezűnek” tartják, ha a zsidók mozgolódását nem csillapítja le időben, ezért szokatlanul kemény ostromozásra ítélte Jézust; azt híven, hogy ezzel kielégíti a főpapok és a felbolydult tömeg vérszomját. De nem. A félig agyonvert ember láttán is azt kiáltják: „Feszítsd meg őt!” Pilátusnak nem volt joga ítélni Jézus fölött, mert római helytartó lévén csak megerősítési joggal rendelkezett. Mind vallási (istenkáromlás), mind köztörvényes ügyekben maguk a zsidók voltak illetékesek. De mivel olyan időpontot választottak Jézus elfogására, amikor a még meglévő jogi eszközökkel sem élhettek – a római prokurátorok működése alatt a Szanhedrin hatalma megcsappant, halálos ítéleteket nem is hozhatott, csupán a prokurátor megerősítésével –, amelyek egyébként kötelezőek voltak, így Pilátus vonta magához az ítélezést, a zsidó főpapok és hívek nyomására.

Gondoljuk meg, kinek állt útjában egy olyan ember, aki csak jót tett az emberekkel, gyógyí-

tott, tanította őket, a szeretetet tette tanítása középpontjába, nem gyűjtött vagyont, nem szított lázadást, fegyvert nem fogott, a bűnösökkel is emberként bánt, meggátolta a bűnös asszony halálra kövezését, megkülönböztetett szeretettel fogadta a gyermekeket, és sorolhatnám tovább. Ilyen ember elvileg nem is létezhetett egy olyan világban, ahol a hatalom, a pénz, az élvezetek álltak a mindennapok középpontjában. Csak Jézus, az Atya akarata által emberré – valódi emberré – lett Ige lehetett erre képes. Ezt megéreztek a zsidó vallási vezetők, féltették hatalmukat, félték egy új vallás megjelenésétől, amely minden olyan megnyilvánulás ellen hat, ami nekik fontos volt. A Messiást, a „Szabadítót” ők is várták, de csak úgy tudták elképzelni, mint hatalmas, félelmetes urat, aki seregek élén jön és megszabadítja népét a római megszállástól. Nem egy szegény, csöndes, megaláztatásokat és kínzásokat szó nélkül tűrő, ácsmester fiára vártak. Ezért kel-

harmadik évezredben

322
X791(73)

lenítik Jézus létét és cselekedeteit. A vallási el-
lentéteket mindig politikai céljaikra használták
fő a történelem során a hatalomra vágyók.
Nem volt elég, hogy II. János Pál pápa kijelen-
tette: a zsidók nem felelősek Jézus akkori ke-
reszthaláláért. Mintha meg sem hallották vol-
na, mai napig követelik, hogy tegye meg újra
és újra. Nem volt elég, hogy a II. vatikáni zsi-
nat világossá tette, hogy nem egy népről, ha-
nem az akkori vezetőkről van szó Jézus meg-
gyilkolása kapcsán.

A sok pro és kontra vélemény közül, ame-
lyek A passiót elemzik, az egyik Daniel Lapin
rabbitól származik, aki így vélekedett – mond-
hatni profétált – a filmről: „*En egy ortodox
rabbi vagyok, aki az ősi zsidó bölcsesség alap-
ján három jóslatot kívánok mondani A passió-
ról. Egy: Mel Gibson és az Icon Production
rengeteg pénzt fog keresni (...) A terjesztő, a
Newmarket film nevetve mehet a bankba.
Kettő: A passió sikeres lesz, és mint a legfonto-
sabb és legalapvetőbb bibliai tárgyú alkotás
vonul be a filmtörténetbe (...) Harmadik jó-
slatom pedig az, hogy keresztények millióinak
hite buzgóbb lesz A passió lélekemelő, inspi-
ráló hatására (...) Azok a zsidó szervezetek,
amelyek pénzt és időt nem sajnálva támadják
a filmet, nem lehetnek büszkéek magukra.
Mindenben kudarcot vallottak (...) remélték,
hogy segítenek a zsidóknak, ehelyett ártottak
nekik*”. Milyen nagy szükség lenne most erre
a „zsidó bölcsességre”!

Az utóbbi idők „elszólásai” világosan mutat-
ják, hogy a kereszténység, és legfőképp a ka-
tolicizmus egyre jobban útjába áll egy világura-
lomra törekvő, gátlástalan, óriási tőkekoncent-
rációval rendelkező érdekszövetségnek. Ők
azok, akik rezzenéstelen arccal robbantanak
ki helyi háborúkat, céljaik elérése végett gyil-
kolnak – gyilkoltnak – halomra embereket.
A világ alig sejtí, hogy milyen mögöttes indula-
tokkal mozgatják a napjainkban is számos he-
lyen dúló háborúkat. A kommunizmus ateista,
keresztényellenes képviselői hiába nevezik
ma szociáldemokratának magukat, minden
vonalon dühödt támadást indítanak a szeretet
ideológiája ellen, és teljes erővel kiszolgálják a
világuralomra törő szövetségeseiket. Nem vé-
letlen, hogy minden alkalmat megragadva
igyekeznek hitelteleníteni a kereszténység ta-
nítását és Jézus személyét.

A folyamat nagyon régen tart. Tervszerűen
főlépített logika szerint a papokat, lelkészeket
szétzavarták, sokakat börtönnel igyekeztek
megtorzni, a templomokat bezáratták, a híve-
ket megfélemlítették, az oktatásból száműzték
a hitoktatást, majd a média híenái rávetet-

lett Jézusnak meghalnia. És ez az a pont, ahol
találkoznak azok a vélemények, amelyek anti-
szemitizmussal vádolják Mel Gibson filmjét.
„Gibson nagy erejű képekkel ismét a zsidókra
süti az istengyilkosság vádját...” – írja Várko-
nyi Tibor a Magyar Hírlapban (2004. február
24.). Holott erről szó sincsen, ami kétezer év-
vel ezelőtt történt, azért nem felelős a mai ge-
neráció; mint ahogy egyéb népirtásokért sem
lehet felelősségre vonni azokat a nemzedéke-
ket, akik csak mint történelmi tényt ismerték
meg a borzalmakat. „Korántsem lesz megle-
pő, ha Gibson filmje Magyarországra érke-
zén újírt felszítja majd az amúgy is jelen lévő
antiszemitizmus indulatokat” – jóslja Várkonyi.
Ebben van igazság, de csak annyiban, hogy li-
berális bértollnokok még a film bemutatása
előtt megteremtették azt a légkört, amitől állí-
tólag rettegnek, de annyira azért nem, hogy ne
tartsák állandóan napirenden. Jó néhányuk-
nak lételeme az „antiszemitizálás”, mert mit is

kezdenének magukkal, ha gyűlölködő politi-
kai vádaskodásait nem lehetne ezzel megta-
mogatni. Ennek a hangulatnak – amely búvó-
patakként mindig is jelen volt – következmé-
nye a kezdetektől tartó, időnként fölerősödő,
legrafináltabb módszereket alkalmazó keresz-
tényüldözésnek, antikatholicizmusnak. Mert a
kereszténységgel nem fér össze az antiszemi-
tizmus, sem semmilyen ember – még a bűnő-
sök – gyűlölete. Erre tanított Jézus, ezért adta
életét, ezt nem tudják sokan máig megérteni
és elfogadni. A földhözragadt gondolkodás
leginkább azt nem tudja megemészteni, hogy
Jézus legyőzte minden halandó egyetlen igazi
ellenségét, a halált. Ezt senki sem tudta „utána
csinálni”, ezt nem lehetett és nem lehet túlci-
tálni, a föltámadás egyszeri és örökre szóló
gesztus volt az Atyától az ember – minden em-
ber – felé. Ezt kellene fölismerni és akkor a ré-
gen óhajtott béke egy csapásra ránk köszönte-
ne. De nem. Minden módon tagadják, hitelte-

Gyurcsány Ferenc szocialista miniszter szerint Mária levette kezét az országról – nekünk csak ők maradtak. Párttársa, Kósáné Kovács Magda Európát a Vatikán nyomulásától félti, és a keresztény szimbólumrendszer elterjedésétől tart

▷ ték magukat a témára és évtizedeken keresztül „fekete reakcióval” riogatták az embereket. Így elérték azt, hogy minden gyanússá vált, ami valamilyen módon kapcsolatban állt a vallással. A kereszténység lejáratására alkalmas „tudományos” eredmények láttak napvilágot. Fölbukkant egy-egy hír, megcsócsálták, aztán ad acta tették. De mindig újabb és újabb oldalról indult támadás, szünet nélkül.

Két évvel ezelőtt szenzációs hírként találtak, hogy régészek rátaláltak Jézus testvérének (?) koporsójára. Jeruzsálemben állítólag egy olyan szarkofágra leltek, amelyen ez a felirat szerepelt: „Jakab, József fia, Jézus testvére”. Jakab Jeruzsálem első püspöke volt és *Josephus Flavius* szerint Kr. u. 62-ben a templom ormáról taszították le. Úgy gondolták, hogy ezt a Jakabot azonosítani lehet Jézus „testvérével”. Aztán kiderült, hogy a feliratnak az a része, hogy „Jézus testvére”, egészen friss hamisítvány; friss patinával, hibás betűformákkal. Nyilvánvaló, hogy a támadás Szűz Mária ellen irányult.

Aztán következett a torinói lepel vizsgálati eredményeinek közhírré tétele: a C14-es korhatározás szerint (ami tudvalegőleg igen pontatlan, sok tényező befolyásolja) a lepel a XIII. századból való. Nosza megindultak a „tudományos” elemzések, hogy miért és hogyan nem lehet a lepel Jézusé. Aztán hamarosan kiderült, hogy olyan gombaréteg vonja be a vásznat, amely igencsak meghamisítja, méghozzá „megfiatalítja” az előbbi korhatározás eredményét. Erről már nem szólt a média, azóta is néma csönd uralkodik a téma körül.

Aztán egy máig kiderítetlen okból pusztító tűzvész tört ki abban a kápolnában, ahol a lep-

let őrzik Torinóban. Majdnem elveszett az „ötödik evangélium”, de csodálatos módon megmenekült. Valakiknek nagyon az útjában van ez a szent ereklye, hiszen Jézus arcképét, kínzásának nyomait, keresztre feszítésének tényét dokumentálja.

A harmadik évezred első húsvéja előtt elárasztotta a médiát egy újabb „tudományos” szenzáció. Egy Izraelben föltárt, 2000 éve a sírban fekvő zsidó férfi koponyája alapján a Manchesteri Egyetem törvényszéki orvostani intézetének rajzolójával megrajzoltatták Jézus „valóságos” arcát. A kép nem hasonlít a ma ismert fehérbőrű, ártatlan pillantású, szép arcú férfi képmásához, kvázi a torinói lepel Krisztus-arcához, hanem sötét bőrű, göndör hajú, kerek arcú, tömpe orrú férfit ábrázol, erőteljes (értsd durva) arcvonásokkal. Holott Palesztina területén igen sokféle nép élt együtt, köztük például a hosszú, keskeny fejű, hosszú arcú és erősen hajlott orrú amoriták, vagy a világos bőrű, egyenes orrú, europid jellegű filiszteusok, akik éppúgy, mint az amoriták, lehetnek szőkék és kékszeműek (egyiptomi ábrázolásokon jól látszik). Csak úgy mellékesen megjegyezték, hogy a legújabb kutatások szerint Jézus nem egy betlehemi istállóban született, hanem egy názáreti barlangban és Júdás nem árulta el a rómaiaknak, hanem közösen provokálták ki Jézus letartóztatását.

Itthon is szaporodtak a vallás- és egyházellenes atrocitások. A '90-es évek elejétől, ha lassan is, de az egyház képviselői és a hívek kiléptek a templom falai közül. Láthatóvá váltak az ünnepeken, állami rendezvényeken, megindultak az egyházi iskolák, valamelyest kártalanították az egyházakat az elrabolt vagyonu-

kért. Ez szerfölött ingerelte az elvtársi köröket és a nevet váltó, de ideológiát nem váltó MSZMP-t. Alattomos bujtogatásokra került sor, megszorodtak a papok sérelmére elkövetett gyilkosságok, templomok kifosztása, fölgyújtása, temetők sírköveinek megrongálása. A légkör hatott a fiatalokra, különösen vandál módon ledöntötték a fölrobbantott Regnum Marianum-templom helyére állított hatalmas fakeresztet.

Hangos lett a sajtó a legocsmányabb hírektől, amelyekben pedofil és homoszexuális papok sokaságáról adtak hírt. *Donáth László* szocialista lelkész úr szerint a kereszténység mint ilyen nem is létezik. Fölmérést adtak közre, amelyet külhoni papok között végeztek. Ezek szerint sokan nem hisznek a túlvilági életben, nem hisznek a föltámadásban, nem hisznek Mária szüzességében. Ez az eredmény több mindenre jó, megtöri a keresztény egyseget és megingathatja azokat, akik csak érintőlegesen találkoztak a keresztény vallással.

Megindult a különböző kisegyházak, az „alternatív kereszténység” menedzselése. Azonos szintre emeltek néhány éve működő csoportosulásokat a több ezer éves történelmi egyházakkal. Frekvenciát kapott a Tilos Rádió, amely indulásától fogva következetesen keresztényellenes kirohanásairól volt hírhedt. Illegális adását a magyarországi pápalátogatáskor kezdte meg, 1991. augusztus 21-én. A liberális „elit” azóta is édes gyermekeként kezeli a Tilost. Az a csoda, hogy a katolikus egyház feje, II. János Pál pápa először léphetett magyar földre, az egykor *Sztálint* magasztaló *Eörsi Istvánból* csak azt a magasztos megszólítást tudta kiváltani, hogy „*Őn mint szexszpecialista*”, amely vers a Magyar Narancsban jelent meg. És micsoda véletlen! A Tilos Rádió műsorszerkesztői a Narancs valamikori munkatársai közül kerültek ki.

Az időpontot mindig gondosan kiválasztva rontottak neki a kereszténységnek, a vallásos állampolgároknak. Egy csöppet sem zavarta őket, hogy a demokrácia egymás elveinek, értékrendjének, ideológiájának tiszteletlen alapul. Enélkül sem szabadság, sem egyenlőség nincsen. A Klub Rádió nemes egyszerűséggel Jézus Krisztust artistának nevezte *Tom Jones* kapcsán, aki szerintük rasszista, vallásos és „nagy méretben hordja nyakában az artistát”. Tehát aki vallásos, az egyben rasszista, ez a két fogalom a szélső liberális eszmrendszerben ikertermés. Ha logikusan nézzük a dolgot, akkor eszerint a vallásos zsidó, mohamedán vagy buddhista is rasszista? Hát ami most a Közel-Keleten zajlik, lehet, hogy ezt igazolja. Pedig az nem Jézus parancsa, abból a hit lényege hiányzik, a szeretet.

Elkövetkezett 2003 adventi időszaka, és a Tilos Rádió elérkeztetnek látta az időt, hogy belerondítson az egyik legszentebb keresztény ünnepbe. A vallásukat gyakorló embereket „történelmileg elhülyült középosztálynak” titulálták, Jézus Krisztus a Tilos szerint homoszexuális, zsidó fattyú volt. Aztán minden ha-

rag, amit szítottak, a kereszt felé irányult, a pankrációban az ideológiailag adekvát önkormányzatok is részt vettek, megakadályozva keresztiek fölállítását közterületeken, mondván, hogy sérti mások érzékenységet. Mert a „mások” mindig mimózelekké, a keresztények sértegetni, megalázni való, érzéketlen társaság, akikkel éppúgy minden megtehető, mint Jézus Krisztussal, mert eltűrik. De nem a végtelenségig, és most átlépték a tűréshatárt a kereszténységet szidalmazók.

Pécsett a város főterén fölállított keresztre trágár üzeneteket festettek, Erdélyben a csíksomlyói kegytemplomtól néhány száz méterre élő remetét megverték és kutyákkal összeharapdáltatták. Mindezek betetőzéseként a Tilos Rádióban elhangzott a legsötétebb náci korszakra emlékeztető mondat *Barangó* szájából: „*Kiirtánám az összes keresztényt!*” Mindez karácsonykor, a szeretet ünnepén. Még ez sem volt elég, a Táncsics-díjas (!) *Tóta W. Árpád*, alias Worluk rátesz egy lapáttal az Indexen, hűsvétra hatalmas nyulat képzelt az utcákra, miközben kifejti, hogy szívesen látna tűzfaként a kereszteteket. *R. Székely Júlia* Katolikus óvszer címmel ír eszmefuttatást, amelyből természetesen nem marad ki a papi pedofília sem. Kornis egyenesen megkérdőjelezi a karácsonyt, szerinte az emberek már rég elfelejtették, hogy mit ünnepel a világ december 25-én. Ez a vágyhazugság, mert egyre többen tudják, és egyre többen ünneplik a világon Jézust, a fény születését, a szeretet megtestesülését. Kornis szerint a fölállított nagy kereszt a köztereken vésszen hasonlít arra, ami eredetileg volt, egy kivégzőoszkozra, amelyen kétezer éve még Jeruzsálemben is szokásban volt a világi hatalomnak nemkívánatos zsidókat megölni. Ez majdnem igaz, csak úgy tudom, hogy sok keresztényt is kivégeztek így, köztük Jézust is. Most csak az izgat, hogy a keresztények harmadik évezredi „kiirtását” mi vel is tervezik elvégezni?

Aztán következett az idej kereszténygyűlölet kezdő akkordja. *Kósáné Kovács Magda* szocialista politikus, az európai parlamenti képviselőlista jelöltje, brüsszeli megfigyelő ki jelentette: „*A Vatikán brüsszeli hivatalain, plenáris és bizottsági ülésein keresztül Prodistul és Strasbourgstól egész Európát le akarja nyúlni*”. Mindez a Hit Gyülekezet Hetek című lapjában látott napvilágot. Majd folytatta: „*Elképesztően rövid időn belül a katolikus ünnepek szimbólumrendszere, szellemisége fogja meghatározni Európa laikus ünnepeit is*”. Ek-

kora ostobaság már rég nem jelent meg a sajátban. A szomorú az, hogy mindez egy magát európai politikusnak képzelő, diplomás, több nyelvet beszélő, keresztény, vallásos családból származó képviselő szájából hangzott el. Ezzel hiteltelenné tette nemcsak az MSZP egyházakkal kapcsolatos politikáját, de a szocialista-szabad demokrata-koalíció minden ez irányú, látszólagos igyekezetét. Tiszta vizet öntött a pohárba, ettől kezdve nincs mit várni a kormánytól és a Brüsszelbe küldendő szocialista politikusoktól. A párt elnöke – *Kovács László* – nemhogy elhatárolta volna magát Kósáné kijelentésétől, még meg is erősítette azt. Egyetlen módon tehetné valamennyire jóvá ezt az alpári stílusban tett kijelentést: törölni kell Kósánét az európai parlamenti listáról, mert nem szalonképes, gyűlöletet kelt, az egyház ellen uszít, ami veszélyes az Európai Unióra. Kósánén kívül mindenki tudja, hogy Európa a kereszténységre épült, ez az értékrend tartotta meg máig, és ha kereszténység nincs, akkor sem Európai Unió, sem Európa nem létezik. Ilyen egyszerű az összefüggés a kereszténység és Európa között.

Kósánét mindez nem rendítette meg, az *Orbán Viktor*nak adományozott, a pápai állam legmagasabb kitüntetését Kósáné a Vatikán befolyásolási szándékaként értelmezte; igazolva látta ezáltal saját blódlíját. Mindez nem meglepő azok után, hogy korábban fiatal szocialisták magnetofonokkal akartak szentmiséket látogatni, hogy fölvegyék, mit prédikáltak a katolikus papok. Ez már az '50-es évek hangulatát idézte.

Nagypénteken, a Colosseumnál megtartott keresztúti szertartáson elnéztem a nagybeteg II. János Pál pápát, amint fegyelmezetten járja végig – most már csak imáiban – Jézus kinszenvedésének stációit. Elképzeltem, hogy ez a szelíd, esendő ember arra készülődik, hogy „lenyúlja” Európát. Az az ember, akinél kevesen tettek többet a világon a béke megőrzéséért, a szegények felkarolásáért, a vallások megbékéléséért. Az agresszió, az erőszakosság olyan távol áll ettől az embertől, mint Kósánétól az európai viselkedés.

A szocialisták reményeége, *Gyurcsány Ferenc* sem akart kimaradni a klerikális reakció elleni harcból, ott támadott, ahol a magyarság kivételezett védelmet élvez: „*Lehet, hogy valaki azt gondolja, ez Mária országa, de ahogy látom, Mária a kezét mindenképpen levette róla, és csak mi vagyunk itt, mi tudjuk formálni*” – fogalmazott. Lehet, hogy sokan így gondolják,

különben nem regnálhatna ez a kormány Mária országa fölött. De ne örüljenek, nem sokáig tart a tobzódás. Fejlettebb demokráciákban ilyen mondat elhangzása után egy miniszter már nem éri meg tisztségében a reggelt.

A balliberális kormányzat minden erejével arra törekszik, hogy a történelmi egyházak társadalmi értékeit csökkentse, ugyanakkora vallásszabadságra hivatkozva fedeznek kifejezetten társadalomellenes, magukat vallási közösségnek álcázó csoportokat; évről évre nő a hivatalosan is bejegyzett „egyházak” száma. Talán kevesen tudják, hogy az európai országok közül Magyarországon a legkönnyebb egyházat alapítani. Mára már követhetetlen, hogy hány „egyház” működik hazánkban, mert a megszűnőkről és az újakról nem készült naprakész lista. Az 1990/IV-es törvény értelmében száz személy szükséges egy új vallási közösség alapításához. Több közösség anyagi megfontolásokból jegyezteti be magát; az adókedvezmények és a felajánlható egy százalékok okán. Jelenleg százötvenhat egyháznak van adószáma. Már a polgári kormány működése alatt – mintegy négy évvel ezelőtt – kidolgoztak egy szigorúbb egyházalapítási törvényt *Semjén Zsolt*, az Orbán-kormány egyháziügyi államtitkára helyettesének vezetésével, de mivel ez kétharmados törvény és a szocialisták nem szavazták meg, nem tudták a veszélyesen liberális törvényt megszigorítani. Most ugyanezzel állt elő *Gulyás Kálmán*, a jelenlegi kormány egyháziügyi államtitkára, mintha az ötlet az ő fejéből pattant volna ki.

Az Európai Unió alkotmányozásában ma is tart a vita arról, hogy a keresztény gyökerek említése bekerüljön-e az alkotmányba. Ha csak azt vesszük, hogy az Egyesült Európa megálmodói kereszténydemokraták voltak, akkor a Kósáné-féle „félelmek” eleve idejüket múlták. *Adenauer*, *Schuman*, *de Gasperi* az Egyesült Európa „szülőatyjai” kereszténydemokraták voltak. *Schuman* olyan példás életet élt, hogy napirenden van a boldoggá avatása.

A keresztényülődések ideje a legtöbb országban már lejárt, ennek ellenére néhány diktatorikus álmokat dédelgető rendszerben még mindig napirenden van ez a téma. Ha másként nem, verbális szinten. Efféle politikai erőknél nincs helye az egységesülő, keresztény értékrenden szerveződő új Európában. Nem szabad hagyni, hogy idejétmúlt retorikával, gyűlöletkeltéssel megzavarják a világon élő mintegy 1,3 milliárd keresztény békére, szeretetre törekvő életét.

Hankó Ildikó

A szarkofág felirata: „Jakab, József fia, Jézus testvére”